

[Energiministeren]

Den praktiske hovedkonklusion fra rapporten ser jeg som den, at der ikke synes at være behov for ny kraftværkskapacitet i Danmark af den størrelse før omkring år 2000. Det betyder, at der i en årrække ikke vil være behov for kernekraft i Danmark, og at der derfor ikke i de nærmeste år er behov for at træffe en beslutning om at anvende kernekraft.

Skal jeg derefter vende tilbage til det foreliggende beslutningsforslag, så vil jeg gerne give udtryk for, at det efter regeringens opfattelse ikke er hensigtsmæssigt, at energiplanlægningen skal tilrettelægges på en sådan måde, at der ikke tages hensyn til en bestemt energikilde, som måske på et senere tidspunkt kan vise sig at være fordelagtig. Den måde, man hidtil har tilrettelagt energiplanlægningen på, nemlig sådan at kernekraft også indgår i overvejelserne, har efter min opfattelse på ingen måde hindret en rationel udnyttelse og udvikling af de energiresourcer, der står til rådighed.

Lad mig til afslutning sige, at jeg finder det vigtigt, at vi nu på grundlag af beslutningsforslaget og på grundlag af energiministeriets rapport om kul og kernekraft får lejlighed til at drøfte kernekraftens placering i den fremtidige energipolitik. Det beslutningsforslag, vi behandler, rejser en række vigtige spørgsmål, bl.a. med hensyn til dets konsekvenser, som må vurderes nærmere, inden der kan tages stilling til forslaget. Regeringen er naturligvis parat til at bidrage til belysning af de spørgsmål, man måtte ønske belyst i forbindelse med udvalgsarbejdet.

Jytte Hilden (S):

Jeg vil godt starte med at lykønske de radikale med deres sans for aktualitet. De har gjort en god gerning ved at fremsætte dette forslag, selv om anden del af selve beslutningsforslaget er en smule uigennemtænkt og i bund og grund måske noget sludder, al den stund der ikke kan foreligge nogen ansøgning fra elværkerne, før folketinget har talt.

Når jeg lykønsker de radikale, er det, fordi de ligesom vi ved, at socialdemokratiet har holdt kongres i september og just vedtaget at sætte a-kraft med nu kendt teknologi ikke blot ud på et sidespor, men i remisen.

For socialdemokratiet er der to forudsætninger for, at vi i dag med god samvittighed

kan gøre dette. For det første er der den fremsynede energipolitik, som tidligere energiminister Poul Nielson har lagt grunden til fra 1979 og fremefter. Den borgerlige regering har pænt fulgt i hælene på dette stykke arbejde. For det andet er der grund til at fremhæve det store arbejde, som Organisationen til Oplysning om Atomkraft, OOA, har gjort i årenes løb. De har just fejret 10 års jubilæum. Uden den stædighed og den ihærdighed, denne organisation har udvist, stod vi ikke, hvor vi står i dag. Det er for mig at se et fint eksempel på et stykke folkelig teknologivurdering og et eksempel på, at det kan nytte.

Jeg kan på socialdemokratiets vegne give principiel tilslutning til forslaget. Dels viste en række rapporter fra foråret om affaldet, om placeringen, om sikkerheden og den derpå følgende debat i folketinget, at et flertal her i parlamentet finder, at sikkerheden ikke er god nok, det er og bliver et politisk spørgsmål, og det er der taget politisk stilling til. Dels står vi ikke og mangler atomkraft; vi har naturgas, vi har olie, vi satser på vedvarende energi, og vi er i færd med at løse de alvorlige forureningsproblemer ved anvendelse af kul. Dels har dansk industri ikke opbygget ekspertise på dette område, og a-kraft giver derfor ikke mere beskæftigelse. Dels er atomkraft en energiform, som der ikke er folkelig opbakning bag. Tværtom ville mange føle sig utrygge ved indførelse af dette i Danmark, og det er en væsentlig brik i spørgsmål som dette. Dels er økonomien i forbindelse med a-kraft ikke afklaret. Vi afventer en rapport fra energiministeren. Lidt sært er det for øvrigt, at den ikke er kommet til denne debat. Et par bidder har vi dog hørt fra ministeren i dag.

Å propos økonomien ville denne sommers presserygter vide, at der i energiministeriet arbejdes med denne økonomiske rapport, det er da også o.k., men rygterne ville sandelig også vide, at ministeriet mente, at sikkerhedsproblemerne er løst. Jeg vil derfor gerne benytte denne lejlighed til at spørge ministeren, om det kan være rigtigt. Man kan jo spørge sig selv, om ministeriet virkelig har tid til at lave hypotetiske regneøvelser. Bedst var det måske, om denné rapport ganske stille blev puttet ned i en skrivebordsskuffe.

Det forslag, vi diskuterer i dag, har en række konsekvenser og rejser en række